

حسین وثوقی*

جمله مركب^۱ و حذف معادل‌ها^۲

در زبان فارسی

(بحث در زبان شناسی تأویلی - تولیدی^۳)

جمله در فارسی از نظر دستور تأویلی - تولیدی بر دو گونه است : جمله تک پایه^۴ و جمله چندپایه^۵. جمله تک پایه آنست که حامل یک پیام ذهنی^۶ باشد ، مانند جمله‌های ۱- الف و ب :

۱- الف - بچه‌ها در کوچه بازی می‌کنند .

ب - بچه‌ها در کوچه سروصدرا راه می‌اندازند .

جمله چندپایه جمله‌ایست که حاوی دو یا چند پیام ذهنی باشد و به سخن دیگر از دو یا چند جمله تک پایه تأویل یافته باشد . جمله‌های چندپایه ، از نظر نحوی ، خود به دو گروه عمده بخش پذیرند : یکی جمله‌های مركب (پیوندی) و دیگری جمله‌های ترکیبی (پیچیده)^۷. جمله‌های مركب از به هم پیوستن دو یا چند جمله تک پایه‌ای به دنبال هم و با واسطه پیوندهای همپایه^۸ (حروف ربط همپایه) تأویل

می باشد ، مانند جمله شماره ۲ :

۲- بچه‌ها در کوچه بازی می کنند و سروصدرا راه می اندازند .

اما جمله ترکیبی از تداخل^۹ یک یا چند جمله دخیل^{۱۰} در یک جمله مدخل^{۱۱} حاصل می شود و یکی از انواع آن به شکل جمله ۳ می باشد :

۳- بچه‌هایی که در کوچه بازی می کنند سروصدرا راه می اندازند .

* * *

بحث ما در این تحقیق محدود است به جمله‌های مرکب که نمونه آن به صورت جمله شماره ۲ در بالا معرفی گردید . منظور از این بحث نشان دادن این حقیقت است که آن دسته از جمله‌های زیر ساختی^{۱۲} که در ساخت جمله مرکب به کار می روند اگر دارای عناصرهم معنای مشترک باشند یکی از عناصرهم معنا که در مقام تکرار قرار می گیرد از روساخت چمیه حذف می گردد . برای نمونه جمله شماره ۲ را بررسی می کنیم . این جمله مرکب در زیر ساخت خود از دو جمله شماره ۱- الف و ب متشکل شده . عناصر مشترک هم معنا بین این دو جمله عبارتند از «بچه‌ها» و «در کوچه» که پس از کازبرد تأویل پیوندی از روساخت جمله ب حذف شده‌اند و جمله ب به شکل رشتة «سروصدرا راه می اندازند» درآمده است . هر فارسی زبانی که جمله مرکب شماره ۲ را مطالعه کند عبارت «سروصدرا راه می اندازند» را به معنای «بچه‌ها در کوچه سروصدرا راه می اندازند» تعبیر می کند و نه به معنای دیگری ، مثلاً شبیه به «ماشین‌ها در خیابان‌ها سروصدرا راه می اندازند» یا «طوطی‌ها در قفس سروصدرا راه می اندازند» وغیره . علت آن اینست که رشتة «سروصدرا راه می اندازند» در ابسطه با یک جمله دیگر یعنی جمله الف (بچه‌ها در کوچه بازی می کنند) رخ داده و در واقع ، با آن پیوند یافته است . بدون تردید یک قاعدة کلی زیان فارسی براین قبیل جمله‌ها حاکم است که هر فارسی زبان «ناخود آگاه از آن پیروی می کند و به موجب آن مفهوم «بچه‌ها» و «در خیابان» را از عبارت «سروصدرا راه می اندازند» حدس می زند و پیش‌بینی می کند . از

سوی دیگر، اگر رشتۀ « سرو صدا راه می‌اندازند » بخشی از یک جمله مرکب نبود و ارتباطی با فحوای موجود نداشت، از نظر یک فارسی زبان بی‌مفهوم و یا دست کم نارسا می‌نمود. پس ناچار باید دید آن قاعده‌کلی زبان فارسی که بر حذف عناصر روساختی و حدس عوامل ژرف ساختی (عوامل معنایی) حاکم می‌باشد چیست .

قاعده ۱ :

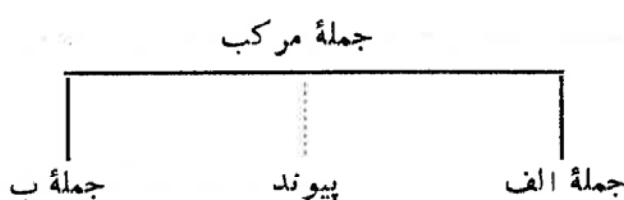
شرط حذف یک یا چند عنصر معنایی از روساخت جمله اینست که بر ژرف ساخت (معنای) جمله نقشانی حاصل نکند و عنصر محدود همچنان در ژرف ساخت جمله مفهوم و قابل استنباط باشد .
(دلوقی ، ۱۳۴۵ ، ص ۱۲۶) .

اکنون عناصر محدود را بدر نظر گرفتن قاعده بالا در چند نمونه از جمله‌های مرکب فارسی ملاحظه می‌کنیم :

- ۱ - امروز من پیاده به اینجا آمدم اما دوستم با دوچرخه .
- این جمله از دو پیام یا از دو جمله زیر ساختی الف و ب تأویل یافته :

 - الف - امروز من پیاده به اینجا آمدم .
 - ب - امروز دوستم با دوچرخه به اینجا آمد .

برای این که دو جمله تک پایه‌ای بالا به جمله مرکب تبدیل یابد الزاماً تأویل‌هایی را در روساخت خود متحمل می‌شود که به ترتیب عبارتند از : اول تأویل افزایش عامل پیوند همپاییه . این تأویل ، به طور کلی ، پیوند همپاییه متناسبی را در آغاز کلیه جمله‌های تک پایه بجز اولین جمله می‌افزاید . در مورد جمله طبق همین قاعده پیوند مناسب به آغاز جمله در می‌آید ، به شکل نمودار زیر :

کاربرد این تأویل، جملات الف و ب را به صورت رشته زیر تأویل می‌دهد:
 «امروز من پیاده به اینجا آمد اما امروز دوستم با دوچرخه به اینجا آمد».
 دومین عمل تأویل عبارتست از تأویل حذف دومین معادل هم‌معنا که در
 مقام تکرار در جمله مرکب حاصل (از تأویل ماقبل) واقع شده است. عناصر معادل
 هم‌معنا در جمله بالا عبارتند از «امروز» و «به اینجا آمد» که پس از حذف آنها در
 جمله ب رشته زیر بدست می‌آید:

امروز من پیاده به اینجا آمد اما ————— دوستم با دوچرخه —————.
 یا: امروز من پیاده به اینجا آمد اما دوستم با دوچرخه.

اکنون عناصر محفوظ جمله مرکب را در مثال دیگری بررسی می‌کنیم:
 ۵- برادرم پیاده روی را دوست دارد اما من نه.
 این جمله نیز در زیر ساخت خود از دو جمله تکپایه به شکل الف و ب
 درست شده که عبارتند از:

الف - برادرم پیاده روی را دوست دارد.

ب - من پیاده روی را دوست ندارم.

چنانچه تأویل افزایش پیوند بر دو جمله بالا اعمال شود، نتیجتاً، پیوند
 مناسبی مانند «اما»، «ولی» یا «لکن» بر سر دومین جمله زیرساختی (جمله ب)
 افزوده می‌شود تا جمله الف و ب را به هم پیوند دهد که در این صورت به شکل
 رشته زیر در می‌آیند:

«برادرم پیاده روی را دوست دارد اما من پیاده روی را دوست ندارم».

پس از کاربرد تأویل حذف معادل‌ها (دومین نوع تأویل)، جمله بالا به صورت
 زیر تأویل می‌یابد:

«برادرم پیاده روی را دوست دارد اما من ————— .
 یا: برادرم پیاده روی را دوست دارد اما من نه.

مثال دیگر^{۱۳} :

ع - در پایان مسابقه‌ها هفت طلا به میزبان رسید ، دو طلا به ایران ، یک طلا به فنلاند و یک طلا هم به کوبا .

این جمله مرکب خود از چهار جمله زیر ساختی به ترتیب زیر تأویل یافته است:

الف - در پایان مسابقه هفت طلا به میزبان رسید .

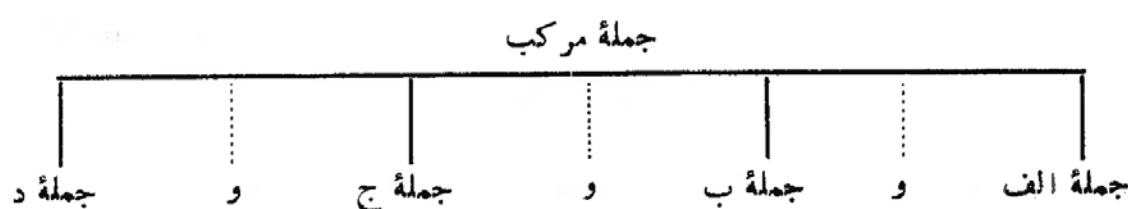
ب - در پایان مسابقه دو طلا به ایران رسید .

ج - در پایان مسابقه یک طلا به فنلاند رسید .

د - در پایان مسابقه یک طلا هم به کوبا رسید .

اولین عمل تأویل پیوند مناسبی را به آغاز کلیه جمله‌های زیر ساختی بجز

اولین جمله می‌افزاید ، مانند نمودار درختی زیر :

که در نتیجه چهار جمله «الف» تا «د» را به رشته پیوندی (رشته میان ساختی) زیر تأویل می‌دهد :

در پایان مسابقه هفت طلا به میزبان رسید و در پایان مسابقه دو طلا به ایران رسید و در پایان مسابقه یک طلا به فنلاند رسید و در پایان مسابقه یک طلا هم به کوبا رسید .

دومین عمل تأویل ، بنسا بر قاعده ، معادل‌های هم‌معنا را که در مقام تکرار می‌باشند از رو ساخت جمله مرکب حاصله حذف می‌نماید و در نتیجه رشته میان ساخت بالا به صورت رشته زیر تأویل می‌باید :

در پایان مسابقه هفت طلا به میزبان رسید و ————— دو طلا به ایران

یک طلا به فنلاند و یک طلا
هم به کوبا .

که چنانچه به شکل پیوسته نوشته شود جمله دستوری و مقبول زیر را به دست خواهد داد :

« در پایان مسابقه هفت طلا به میزبان رسید و دو طلا به ایران و یک طلا
به فنلاند و یک طلا هم به کوبا » .

سومین عمل تأویل پیوندی عبارتست از تأویل اختیاری^{۱۴} حذف کلیه پیوندهای همپایه از آغاز کلیه جمله‌های زیر ساختی به جز آخرین آنها به شرطی که عین هم باشند . با به کار بردن این تأویل رشتہ بالا به شکل جمله دستوری زیر تغییر شکل می‌یابد :

« در پایان مسابقه هفت طلا به میزبان رسید ، دو طلا به ایران ، یک طلا
به فنلاند و یک طلا هم به کوبا » .

* * *

از بررسی جمله‌های ۴ تا ۶ ملاحظه گردید که شرط حذف عناصر از روساخت جمله‌های مرکب وجود معادلهای هم معنایی است که در جمله‌های زیر ساختی آنها به طور مکرر رخ داده باشند . اما قاعدة تأویل پیوندی به حذف عناصر هم معنا محدود نمی‌شود و دارای مرحله پیچیده‌تری نیز هست که تاکنون ناگفته‌مانده و زبان شناسان منجمله سلسه - مورسیا و فریمن^{۱۵} آن را بازسازی^{۱۵} جمله مرکب نامیده‌اند . نگارنده ترجیح می‌دهد (به دلایلی که بیان خواهد شد) آن را از این پس « پیوند مجدد » بنامد .

تعربیف :

پیوند مجدد عملی است که طی آن عنصری از دومین جمله زیر ساختی با یک عنصر هم نقش از جمله ماقبل خود هم‌نشین می‌شود و بلا فاصله به دنبال آن پیوند می‌یابد .

معمولًاً معادل‌هایی که از نظر دستوری دارای یک نقش واحد هستند چنین تأویلی را متحمل می‌شوند. برای روشنگری، جمله شماره ۷ را که از کتاب فارسی سوم دبستان گرفته شده بردسی می‌نماییم چراکه نمونه ساده‌ای از این نوع تأویل در آن به کار رفته است:

۷- نماینده کلاس باید مرتب و منظم باشد.

این جمله مرکب شامل یک گروه صفت مرکب (مرتب و منظم) است. به طور کلی این جمله از دو جمله زیرساختی الف و ب به ترتیبی که در زیر آمده تأویل یافته است:

الف - نماینده کلاس باید مرتب باشد.

ب - نماینده کلاس باید منظم باشد.

اولین عمل تأویل، پیوند مناسبی را در آغاز دومین جمله زیرساختی می‌افزاید و آن دو را به صورت زیر بهم پیوند می‌دهد:

«نماینده کلاس باید مرتب باشد و نماینده کلاس باید منظم باشد».

دومین عمل تأویل، عنصر یا عناصر هم‌معنای تکراری («نماینده کلاس» و «باشد») را از روساخت جمله (میان ساختی) حاصله حذف می‌کند و در نتیجه جمله بالا را به شکل رشته زیر تأویل می‌دهد:

نماینده کلاس باید مرتب باشد و ————— منظم —————.

سومین عمل تأویل که عبارتست از «تأویل حذف پیوندهای همپایه به جز آخرین پیوند»، براین جمله عملی نیست چون در این جمله تنها یک پیوند («و») رخداده است.

چهارمین تأویل جمله پیوندی که کاربردان را برای اولین بار بر جمله شماره ۷ ملاحظه می‌کنیم، تأویلی است که عنصری را از دومین جمله زیرساختی، با واسطه پیوند با معادل هم نقش آن از جمله زیرساختی ماقبل همنشین می‌کند. به سخن دیگر، آن دو عنصری که از جمله میان ساختی حاصله دارای نقش دستوری یکسان

(ولی معانی متفاوت) هستند پیوند مجدد حاصل می‌نمایند^{۱۷} (یا به قول سلسه - مورسیا و فریمن بازسازی می‌شوند) و پیوند بین دو جمله تا حد پیوند بین دو عنصر یا دو گروه خلاصه می‌شود. در این نوع پیوند همیشه عنصر هم نقش در جمله زیرساختی اول پیش از معادل هم نقش خود از جمله زیرساختی دوم قرار می‌گیرد. نحوه تأویل (به طور اجمالی و ساده) به شکلی است که در زیر نشان داده می‌شود. در این تأویل دو گروه صفت باهم پیوند حاصل می‌کنند و به گروه صفت مرکب تبدیل می‌شوند :

نماينده کلاس باید مرتب باشد و منظم	نماينده کلاس باید مرتب و منظم باشد
۱	۱ ← ۴ ۳ ۲

اکنون نمونه دیگری را که حاوی پیچیدگی افزونتری می‌باشد بررسی می‌نماییم^{۱۸} :

۸- در مسابقات مشتزنی آلمان شرقی عبادی و ابراهیم زاده مدال طلا گرفتند .

این جمله از دو جمله زیرساختی تأویل یافته است که عبارتند از :
 الف - در مسابقات مشتزنی آلمان شرقی عبادی مدال طلا گرفت .
 ب - در مسابقات مشتزنی آلمان شرقی ابراهیم زاده مدال طلا گرفت .
 چنانچه تأویل افزایش پیوند و همچنین تأویل حذف معادلهای معناهم بر دو جمله «الف» و «ب» به کار رود رشتہ زیر حاصل می‌شود :

در مسابقات مشتزنی آلمان شرقی عبادی مدال طلا گرفت و ابراهیم زاده .

سومین تأویل (تأویل حذف پیوندهای همپایه) براین جمله عملی نیست اما چهارمین عمل تأویل ، که عبارتست از تأویل پیوند مجدد ، فاعل جمله «ب» را با فاعل جمله «الف» همنشین می‌سازد. آخرین تأویل نوعی تأویل اجباری برقراری

تطابق شمار بین فاعل و فعل است که رابطه شمار بین فاعل مرکب (جمع) و فعل اصلی (مفرد) را اصلاح می کند . در نتیجه این دو تأویل ، رشتہ فوق به شکل رو ساختی زیر تأویل می یابد :

«در مسابقات مشت زنی آلمان شرقی عبادی و ابراهیم زاده مدال طلا گرفتند».

مثال دیگر^{۱۹}:

۹- در این مسابقه کشورهای آمریکا، شوروی، انگلستان، کوبا، اتیوپی، فنلاند، تونس و بلغارستان نیز شرکت داشتند.

این جمله مرکب از هشت جمله تک پایه‌ای زیر تأویل یافته است که زیر ساخت آن را تشکیل می‌دهند و به ترتیب رخداد عبارتند از :

الف - در این مسابقه کشور آمریکا شرکت داشت.

ب - در این مسابقه کشور شوروی شرکت داشت.

ج - در این مسابقه کیشور انگلستان شرکت داشت.

د - در این مسابقه کشور کوبا شرکت داشت.

۵- در این مسابقه کشور اتیوپی شرکت داشت.

و - در این مسابقه کشور فنلاند شرکت داشت .

ز - در این مسابقه کشور تونس شرکت داشت.

ح - در این مسابقه کشور بلغارستان نیز شرکت داشت.

پس از کاربرد اولین عمل تأویل، پیوند مناسبی (مانند «و») به آغاز کلیه جمله‌های تک‌پایه به جز اولین جمله افزوده می‌شود که نمودار درختی آن به شکل زیر است:

جملة مركبة

جملة ح	و
جملة ز	و
جملة و	و
جملة ه	و
جملة د	و
جملة ح	و
جملة ح	و
جملة ب	و
جملة ح	و

در نتیجه جمله‌های تک‌پایه‌ای «الف» «تا» «ح» به شکل رشتهٔ پیوند یافتهٔ زیر تأویل می‌یابند :

در این مسابقه کشور آمریکا شرکت داشت و در این مسابقه کشور سوریه
شرکت داشت و در این مسابقه کشور انگلستان شرکت داشت و در این مسابقه کشور
کوبا شرکت داشت و در این مسابقه کشور ایوپی شرکت داشت و در این مسابقه
کشور فنلاند شرکت داشت و در این مسابقه کشور تونس شرکت داشت و در
این مسابقه کشور بلغارستان نیز شرکت داشت.

جملهٔ مرکب بالا از ۵۷ واژهٔ وهفت پیوند («و») مشکل شده که جمعاً بالغ
بر ۶۴ واژهٔ می‌باشد.

اکنون چنانچه تأویل حذف دومین معادل هم معنا بر جملهٔ مرکب حاصله
(یعنی اولین میان ساخت) به کار رود، کلیهٔ معادلهای تکراری (به شرطی که به‌زرف
ساخت جملهٔ لطمہ‌ای وارد نسازند) از روساخت آن محدود می‌گردند. برای
نشان دادن میزان عناصر حذف شده جای آنها را در روساخت جملهٔ زیر نشان
می‌دهیم :

در این مسابقه کشور آمریکا شرکت داشت و شوری و انگلستان و کوبا و ایوپی و فنلاند و تونس و بلغارستان نیز.

سومین عمل تأویل آنست که کلیهٔ پیوندهای همپایه مشابه («و») را به جز
آخرین پیوند به طور اختیاری از روساخت جملهٔ مرکب حذف می‌کند به شرطی
که همهٔ پیوندها از یک نوع باشند. در شکل نوشتار معمولاً نشانهٔ ویرگول (،)
جای پیوند محدود قرار داده می‌شود. در نتیجه رشتهٔ حاصل به صورت زیر تغییر
شکل می‌یابد :

«در این مسابقه کشور آمریکا شرکت داشت، شوری، انگلستان، کوبا،

اتيوبي ، تونس ، فنلاند و بلغارستان نيز » .

رشته ميان ساخت بالا، بالحساب پيوند («و»)، از ۱۶ واژه متشكل شده که با يك حساب ساده به اين حقیقت مهم پي می بريم که تعداد ($48 = 16 - 64$) واژه به عنوان معادل‌های هم‌معنای تکراری از روساخت جمله مركب حذف شده‌اند در حالی که معنای آنها همچنان از رشته به دست آمده قابل پيش‌بياني و تعبيير است . با وجود اين رشته ميان ساختی فوق هنوز هم به‌شكل يك جمله دستوري درنيامده است چراکه مستلزم تأويل‌های ديگريست که ذيلاً بررسی می‌نمایيم .

چهارمين عمل تأويل همان تأويل پيوند مجدد است که همان‌طور که قبلًا ذكر شد سلسنه — مورسيا و فريمن از آن به نام تأويل بازسازی جمله مركب ياد کرده‌اند . اين تأويل عملی است که طی آن يك مقوله دستوري در جمله مركب با يك مقوله دستوري ماقبل خود همنشين می‌گردد و بلافصله به دنبال آن پيوند می‌يابد . شرط لازم برای اين تأويل (همان‌طور که قبلًا هم ذکر گردید) اينست که هر دو گروه دارای نقش دستوري همانند باشند ، مثلاً هر دو فاعل ، مفعول ، قيد زمان ، قيد مكان و نظير آنها باشند . تأويل همنشيني در هربار فقط برای يك عنصر به‌كار می‌رود و در موارد متعدد به ترتيب توالی و يکي يکي انجام می‌گيرد . در رشته زير کلية عناصری که به‌رنگ سياه نوشته شده اساساً دارای يك نقش دستوري هستند :

در اين مسابقه کشور آمريكا شرکت داشت ، شوروی ، انگلستان ، کوبا ، اتيوبي ، فنلاند ، تونس و بلغارستان نيز .

و به صورت زير در هر بار يکي پس از ديگري با عنصر هم نقش ماقبل خود تأويل پيوند مجدد را می‌پذيرد :

در اين مسابقه کشور آمريكا ، شوروی شرکت داشت ، انگلستان ، کوبا ، اتيوبي ، فنلاند ، تونس و بلغارستان نيز .

در اين مسابقه کشور آمريكا ، شوروی ، انگلستان شرکت داشت ، کوبا ، اتيوبي ، فنلاند ، تونس و بلغارستان نيز .

در این مسابقه کشور آمریکا، شوروی، انگلستان، کوبا شرکت داشت، ایوپی، فنلاند، تونس و بلغارستان نیز.

در این مسابقه کشور آمریکا، شوروی، انگلستان، کوبا، ایوپی شرکت داشت، فنلاند، تونس و بلغارستان نیز.

در این مسابقه کشور آمریکا، شوروی، انگلستان، کوبا، ایوپی، فنلاند شرکت داشت، تونس و بلغارستان نیز.

در این مسابقه کشور آمریکا، شوروی، انگلستان، کوبا، ایوپی، فنلاند، تونس شرکت داشت و بلغارستان نیز.

در این مسابقه کشور آمریکا، شوروی، انگلستان، کوبا، ایوپی، فنلاند، تونس و بلغارستان نیز شرکت داشت.

سرانجام آخرین رشتہ بالا تأویل تطابق شمار بین فاعل مرکب (کشور آمریکا، شوروی، انگلستان، ...) و فعل جمله (شرکت داشت) را متحمل شده و به صورت جمله روساختی زیر، که از هر لحاظ منطبق با قواعد دستوری زبان فارسی است، تبدیل می‌شود:

در این مسابقه کشورهای آمریکا، شوروی، انگلستان، کوبا، ایوپی، فنلاند، تونس و بلغارستان نیز شرکت داشتند.

قاعده ۳:

معولاً "دو یا چند گروه به شرطی تأویل پیوند مجدد (یا همنشینی) را می‌پذیرند و تشکیل یک گروه مرکب را می‌دهند که از لحاظ دستوری دارای نقش همانند باشند، یعنی متعلق به یک مقوله خاص دستوری (فاعل، مفعول، صفت، قید وغیره) باشند. (وثوقی، ۱۳۵۴، ص ۱۳۲).

بنابر قاعدة بالا، همنشینی مقوله‌های غیرهم نقش باساخت نحوی زبان فارسی منطبق نبوده و جمله‌هایی که این چنین ترکیب‌ها را دربرمی‌گیرند نامطلوب و مردود

می‌نمایند؟ شبیه نمونه‌های زیر که با نشانه ستاره مشخص شده‌اند:

- * احمد یک فوتbalیست و جوان است. (پیوند اسم و صفت)
- * ما دیروز و در خانه استراحت کردیم. (پیوند قید زمان و قید مکان)
- * کارمند محضیر با سرعت و خندان سند ما را در دفتر ثبت نمود. (پیوند اسم و قید)

* * *

از بحث پیوند گروه‌های هم نقش در جمله‌های مرکب نباید چنین قیاس کرد که کلیه گروه‌های اسمی مرکب از دو یا چند جمله زیرساختی تأویل یافته‌اند چون گروه‌های اسمی مرکبی نیز یافت می‌شوند که از این قاعده مستثنی می‌باشند و کماکان در ژرف ساخت جمله رخ می‌دهند. علت آن اینست که در هر زبان عناصری مانند حروف اضافه (در فارسی مانند: بین، میان، مابین وغیره) یا فعل‌های بخصوصی (در فارسی مثل: شبیه بودن، جدایی انداختن، جدا کردن، ازدواج کردن – دو نفر باهم – وغیره) وجود دارند که در رابطه با خود، رخداد یک گروه اسمی مرکب را الزامی می‌سازند. برای مثال به جمله‌های زیر توجه می‌کنیم:

- ۱۰- در هوایما یک نفر ژاپنی بین من و دوستم نشسته بود.
- ۱۱- شخصیت رضا و پدرش خیلی به هم شبیه است.
- ۱۲- بین ایالت میسوری و ایلینوی رودخانه‌می‌سی‌سی بی جریان دارد.
- ۱۳- رود ارس قسمتی از خاک ایران و شوروی را از هم جدا می‌سازد.
- ۱۴- روزگار بین آن زن و شوهر جداگانه انداخت.
- ۱۵- ماه‌گذشته عصمت و رسول (باهم) ازدواج کردند.

در جمله‌های بالا، هریک از گروه‌های اسمی که با حروف سیاه نوشته شده است مستقیماً در ژرف ساخت جمله مربوطه رخ داده و کماکان در روساخت جمله نیز ظاهر شده است. به سخن دیگر، این گروه‌های اسمی نمی‌توانند از دو جمله تک‌پایه‌ای تأویل یافته باشند. برای پی‌بردن به این حقیقت می‌توان، مثلاً، جمله

شماره ۱۰ را به طور آزمایشی به دو جمله زیرساختی «الف» و «ب» تفکیک نمود و ملاحظه کرد که این جملات از نظر دستوری ناممکن و غیرپذیرفتی می‌باشند :

۱- الف - در هوایما یک نفر ژاپنی بین من نشسته بود .

ب - در هوایما یک نفر ژاپنی بین دوستم نشسته بود .

همین آزمایش را می‌توان در مورد سایر جملات (۱۱-۱۵) نیز انجام داد.

نتیجه :

۱- تأویل حذف عناصر هم‌معنا از روساخت جمله مرکب با شرایطی که ذکر شد به تعداد زیاد در زیان فارسی انجام می‌گیرد و چنانچه از نمونه‌های مختلف و بخصوص از جمله شماره ۹ ملاحظه گردید (که ۴۸ واژه از مجموع ۶۴ واژه زیرساختی حذف گردید) تمامی مفهوم جمله مرکب از روساخت خلاصه شده‌آن قابل پیش‌بینی و تعبیر می‌باشد . عمل حذف معادلهای هم‌معنا در سایر زبان‌ها نیز صورت می‌گیرد و یکی از ویژگی‌های همگانی زبان به‌طور اعم می‌باشد .

اگر عناصر معادل و تکراری حذف نمی‌شد ، زبان انسان چه تفاوتی با وضع موجود پیدا می‌کرد؟ بدون تردید گفتار انسان ممکن است تکرار مکرات و اقلام بدیهی وحشی و زواید غیر لازم می‌گردید که نتیجتاً گفتار شخص نه تنها طولانی و ملال انگیز می‌شد ، بلکه مستلزم صرف وقت بیشتر و انرژی افزونتری نیز می‌گردید .

۲- با توجه به نکته بالا ، گیرنده یک پیام چه از طریق شنیدن و چه از راه خواندن مجبور است مقدار نسبتاً زیادی از اصل پیام را از روی (به اصطلاح) فحوای کلام و به وسیله حدس و پیش‌بینی از روساخت پیام دریافت شده در ذهن خود بازسازی و تعبیر کند ، چون پیامی که به او می‌رسد ، در نتیجه حذف عناصر متعدد و تأویل‌های مختلف ، خلاصه و فشرده است . لذا این ادعای معروف زبان‌شناسان توصیف گرا که جنبه‌های شنیدن و خواندن زبان دو جنبه غیرفعال و صرفاً دریافت‌کننده است ، با توجه به آنچه که گذشت ، مورد تردید و سؤال قرار

می‌گیرد . موضع نگارنده اینست که عمل پیش‌بینی و بسازسازی مفهوم کامل پیام از خواص تولیدی و فعال جنبه‌های شفیدن یا خواندن زبان است .

۳- زبان انسان مانند سایر الگوهای رفتاری و نهادهای اجتماعی اوپر واصل صرفه‌جویی است . انسان در کاربرد زبان ، بنا بر نظریه اقتصاد در زبان^{۲۰} (از آندره مارتینه ، ۱۹۶۰ ، ص ۱۶۷) ، سعی می‌کند با صرف حداقل انرژی و تلاش ، عمل پیام‌رسانی را انجام دهد . این کار صرفاً در جنبه اجرایی زبان^{۲۱} صورت می‌پذیرد و تا حدی است که به اصل پیام لطمہ‌ای وارد نشود .

۴- سخنگویان یک زبان نحوه حذف معادل‌های هم‌معنا و رعایت اصل اقتصاد در کاربرد زبان را از سنین کودکی و به همراه زبان مادری فرامی‌گیرند و این کار جنبه آموزشی و یادگیری رسمی ندارد ، بلکه به طور طبیعی فراگرفته می‌شود . به سخن دیگر ، کاربرد تأویل حذف معادل‌های تکراری ، جنبه فراگیری^{۲۲} دارد و نه جنبه یادگیری^{۲۳} ، چه این دو روند از نظر روان‌شناسی زبان^{۲۴} از یکدیگر متمایز دانسته شده‌اند^{۲۵} .

۵- گرچه در این بررسی در مورد حذف عناصر معادل از روساخت سایر انواع جمله به جز جملهٔ مرکب بحثی به میان نیامده ، اما لازم به یادآوری است که عمل حذف عناصر روساختی محدود و منحصر به جمله‌های مرکب نیست (در این مورد رک : انواع تأویل و جمله‌ها ، بخش ۶ و ۷ ، وثوقی ، ۱۳۵۴) ؛ اما چون حذف معادل‌ها در جمله‌های مرکب آشکارتر و به میزان فراوان‌تر انجام می‌گیرد ، از این‌رو به بررسی حذف عناصر روساختی در این جمله‌ها ارجحیت داده شد .

بادداشت‌ها

1. compound sentence
2. equivalent deletion
3. transformational generative grammar
4. single - based sentence
5. multiple - based sentence
6. preposition
7. complex sentences
8. co - ordinating conjunctions
9. embedding
10. embedding (constituent) sentence
11. matrix sentence
12. underlying sentence

۱۳- این مثال (جمله ۶) از گزارشی زیرعنوان «مسابقات مشتزنی در آلمان شرقی» می‌باشد که از صفحه آخر روزنامه کیهان هواپی مورخ ۲۱ تیر ماه ۱۳۵۷ اخذ شده است.

14. arbitrary transformation
15. Celce - Mursia & Freeman
16. restructure

۱۷- نباید فراموش کرد که تأویل پیوندی قبلاً یک بار طی او لین تأویل به طور اجباری بر جملات زیرساختی اعمال گردید و این بار مجدداً بین دو عنصر هم نقش (عناصر غیرهم معنا) تحمیل می‌گردد، از اینرو نگارنده آن را «پیوند مجدد» می‌نامد.

. ۱۸- اين جمله نيز از همان گزارش كيهان آورده شده است .

. ۱۹- ايضاً از همان گزارش كيهان .

20. language economy

21. performance

22. acquisition

23. learning

24. psychology of language or psycholinguistics

رکش : Krashen, 1977 - ۲۵

کتاب نامه

1. Celce - Mursia , M. & Larsen - Freeman, D. ; « An English Grammar for Teachers of English as a Second or Eoreign Language», Newbury House, 1978 (in print).
2. Chomsky, N. ; « Aspects of the Theory of Syntax », MIT Press, 1965.
3. Krashen, Stephen D. ; « Aptitude and Attitude in Relation to 2nd Language Acquisition and Learning » for Diller K. (ed .) «Individual Differences and Universal Language Learning Attitude», Newbury House, 1977.
4. Liles, Bruce L.; «An Introductory Transformational Grammar», Printice - Hall Inc., 1971.
5. Martinette, A.; « Elements of General Linguistics», Faber & Faber, 1964.
6. وثوقی ، حسین ؛ « دستور تأویلی زبان فارسی » ، ۱۳۵۴ ، پلی کپی ، دانشگاه تربیت معلم تهران .